

REBECCA YARROS

Traducere din engleză de
Bogdan Voiculescu

Titlul original: *Onyx Storm*

Autor: Rebecca Yarros

Onyx Storm

Copyright © 2025 by Rebecca Yarros

All rights reserved.

Translation copyright © 2025

This edition is published by arrangement with Alliance Rights Agency

c/o Entangled Publishing, LLC

© Storia Books, 2025, pentru ediția în limba română

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă sau difuzată în orice formă sau prin orice mijloace, scris, foto sau video, exceptând cazul unor scurte citate sau recenzii, fără acordul scris din partea editorului.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

YARROS, REBECCA

Furtuna de onix / Rebecca Yarros ; trad. din engleză de Bogdan Voiculescu. -

București : Storia Books, 2025

ISBN 978-630-6525-76-8

I. Voiculescu, Bogdan (trad.)

821.111

REDACTOR: Maria Manolescu

CORECTORI: Simona Ștefana Stoica, Paula Rotaru

DESIGN COPERTĂ: Bree Archer, Elizabeth Turner Stokes

ILUSTRĂȚII COPERTĂ: © Peratek/Shutterstock, © Romolo Tavani/Shutterstock, © VRVIRUS//Shutterstock, © Dmitri1ch/GettyImages

HARTĂ DE INTERIOR: Melanie Korte

DESIGN INTERIOR: Elizabeth Turner Stokes

ADAPTARE COPERTĂ: Fésüs L. Barna

DTP: Dragoș Tudor

*Pentru cei care nu sunt în grupul popularilor,
cei care sunt surprinși citind pe sub bancă,
cei care simt că nu sunt invitați, incluși sau reprezentați niciodată.
Luați-vă uniforme de zbor! Ne așteaptă dragonii.*

Furtuna de onix este o aventură fantasy captivantă de la început până la final, a cărei acțiune are loc în lumea brutală și competitivă a unui colegiu militar pentru călăreți de dragoni. Unele dintre subiectele din roman includ referințe la aspecte ce țin de război, luptă corp la corp, sânge, violență intensă, răni brutale, crimă, moarte, moarte animală, recuperare în urma accidentelor, durere, otrăvire, arsuri, situații periculoase, limbaj explicit și activități sexuale. Cititorii care pot fi sensibili cu privire la astfel de teme sunt rugați să ia aminte și să se pregătească să înfrunte furtuna...

<u>NUME</u>	<u>LEGAT/(Ă) DE</u>	<u>PECETE/ABILITATE</u> (după caz)
VIOLET SORRENGAIL	 TAIRN ȘI ANDARNA	MÂNUIREA FULGERELOR
XADEN RIORSON	 SGAEYL	MÂNUIREA UMBRELOR, CITIREA ÎNȚEȚILOR
<u>AL DOILEA DETAȘAMENT, DIVIZIA FLACĂRĂ, A PATRA ARIPĂ</u>		
IMOGEN CARDULO	 GLANE	ȘTERGEREA AMINTIRILOR
QUINN HOLLIS	 CRUTH	PROECȚIE ASTRALĂ
RHIANNON MATTHIAS	 FEIRGE	EXTRAGERE ȘI TRANSPORTARE
SAWYER HENRICK	 SLISEAG	METALURGIE
RIDOC GAMLYN	 AOTROM	MÂNUIREA GHEȚII
SLOANE MAIRI	 THOIRT	SIPHONARE
AARIC GRAYCASTLE (alias Cam Tauri)	 MOLVIC	NU S-A MANIFESTAT
AVALYNN, BAYLOR ȘI LYNX - CADEȚI DIN PRIMUL AN CĂRORA NU LI S-AU MANIFESTAT PECETEȚILE		
CATRIONA CORDELLA	 KIRALAIR	MANIPULAREA EMOȚIILOR
MAREN ZINA	 DAJALAIR	
BRAGEN, NEVE, TRAGER ȘI KAI - ZBURĂTORI DE GRIFONI		
<u>CONDUCĂTORII LUMII</u>		
REGELE TAURI CEL ÎNȚELEPT - REGELE NAVARREI		
HALDEN TAURI - PRIMUL ÎN LINIA DE SUCCESIUNE LA TRONUL NAVARRIAN		
REGINA MARAYA - REGINA POROMIELULUI		
VICONTELE TECARUS - PRIMUL ÎN LINIA DE SUCCESIUNE LA TRONUL POROMIAN		

CONTINENTUL

MAREA DE SMERALD

PROVINCIA
LUCERAS

NAVARRE

PROVINCIA
MORRAINE

PROVINCIA
ELSUM

VALEA ✦ BASGIATH

✦ ORAȘUL CALDYR

PROVINCIA CALDYR

PROVINCIA DEACONSHIRE

PROVINCIA TYRRENDOR

✦ LEWELLEN

ARETIA ✦

ATHEBYNE ✦

STÂNCILE
DRALOR

PASUL
MEDARŌ

DRAITHUS ✦

OCEANUL ARCTIL

Următorul text a fost transcris integral din navarriană
în limba modernă de către Jesinia Neilwart, curatorul
Cvadrantului Scribilor de la Colegiul de Război Basgiath.
Toate evenimentele sunt reale, iar numele au fost păstrate
pentru a onora curajul celor căzuți.
Fie ca sufletele lor să fie încredințate lui Malek!

**Colegiul Basgiath și scuturile au fost salvate cu prețul unor pierderi enorme,
printre care și cea a vieții generalului Sorrengail. Strategia trebuie ajustată.
Este în interesul regatului să ne aliem cu Poromielul,
măcar pentru moment.**

**—SCRISOARE RECUPERATĂ A GENERALULUI AUGUSTINE MELGREN,
DIN CORESPONDENȚA CU MAJESTATEA SA, REGELE TAURI**

PROLOG

În numele lui Malek, unde se duce? Alerg după el prin tunelurile de sub cvadrant, dar noaptea s-a transformat într-o umbră desăvârșită și Xaden se pierde în întuneric. Dacă legătura dintre dragonii noștri nu m-ar fi îndrumat cât de cât în direcția lui și n-aș fi observat dispariția sporadică a luminilor-magice, nici nu mi-ar fi trecut prin cap că umblă nevăzut undeva în față.

Frica îmi strânge inima în pumnul ei înghețat și mă poticnesc. S-a ferit de priviri în seara asta, fiind supravegheat de Bodhi și de Garrick cât așteptam vești despre rana suferită de Sawyer în timpul bătăliei prin care a fost cât pe ce să pierdem Basgiathul, dar n-am idee ce face acum. Dacă observă cineva cercurile subțiri și roșiatice care-i înconjoară irisurile, va fi arestat – și probabil executat. Din câte am citit, se vor estompa în etapa asta, dar până atunci, ce ar putea fi atât de important încât să riște să fie văzut?

Singurul răspuns logic îmi stârnește un fior pe șira spinării, fără nicio legătură cu dalele reci ale coridorului, pe care le simt

prin șosete. N-am avut timp să-mi încălț ghetele, nici măcar să-mi pun armura, când *clicul* ușii tocmai închise m-a trezit din somnul agitat.

— *Niciunul nu răspunde*, mă informează Andarna și deschid repede ușa spre podul închis, tocmai când perechea ei din capătul opus se închide cu un sunet discret.

El să fi fost?

— *Sgaeyl încă e... furibundă, iar Tairn miroase atât a furie, cât și a amărăciune.*

Lesne de înțeles, din toate motivele la care nu-mi permit să mă gândesc, dar inoportun.

— *Vrei să-l întreb pe Cuir sau pe Chradh...*, începe ea să spună.

— *Nu! Toți patru au nevoie de somn.*

Fără îndoială că dimineată vom fi puși să patrulăm în căutarea vreunui veninos supraviețuitor. Traversez lungimea friguroasă a podului cu pași tot mai șovăielnici și tresar când privesc pe o fereastră. Mai devreme, fusese suficient de cald încât să se formeze furtuni cu fulgere, dar acum zăpada cade ca o perdea groasă, ascunzând defileul care separă cvadrantul de campusul principal al colegiului. Simt un junghi în piept și încă un val de lacrimi, aparent inepuizabile, amenință să-mi înțepe ochii dureros de umflați.

— *A început să cadă în urmă cu o oră*, spune Andarna cu blândețe.

Temperatura a scăzut treptat în orele împlinite de când... *Nu te gândi la asta!* Următoarea răsuflare îmi trădează neliniștea și îndes toate gândurile cărora nu le pot face față într-o cutie mică și ignifugă, pe care o ascund undeva în adâncul sufletului.

E prea târziu s-o salvez pe mama, dar nici nu mă gândesc să-l las pe Xaden să-și găsească singur moartea.

— *Poți s-o jelești*, îmi amintește Andarna când deschid ușa spre Cvadrantul Tămăduitorilor și intru în sala aglomerată.

Oameni răniți, îmbrăcați cu uniforme de toate culorile, stau înșiruiți pe lângă pereții tunelului de piatră, iar tămăduitorii intră și ies de zor pe ușa infirmeriei.

— *Dacă aş plânge după fiecare pierdere, n-aş mai avea timp pentru altceva.*

Am învăţat bine lecţia asta pe parcursul ultimelor optsprezece luni. Trecând pe lângă un grup de cadeţi de infanterie evident ameţiţi de băutură, traversez ceea ce a devenit o extensie a sălii de îngrijiri medicale, privind după mişcări discrete ale întunericului. Partea asta a cvadrantului n-a suferit pagube, dar încă duhneşte a pucioasă şi a cenuşă.

— În cinstea mamei tale, lung să-i dăinuie amintirea! În cinstea generalului Sorrengail, făclia Colegiului Basgiath! Îmi strigă unul dintre cadeţii din anul al treilea şi, simţind că stomacul mi se încordează şi mai tare, îmi văd de drum fără să-i răspund.

Când mă apropii de colţ şi trec mai departe, zăresc o pată de întuneric acoperind partea dreaptă a peretelui, doar pentru o clipă, apoi dau cu ochii de scara care coboară spre camera de interogatorii, păzită de o parte şi de alta de câte o gardă obosită. Umbrele alunecă în jos, pe trepte.

La naiba! De obicei, mă bucur când am dreptate, dar de data asta speram să mă înşel. Încerc să iau legătura cu Xaden pe cale mintală, dar descopăr doar un zid gros de onix rece.

Trebuie să trec de gârzi. Mira cum ar proceda?

— *Deja l-ar fi omorât pe locotenentul tău, convinsă că procedează corect,* răspunde Andarna. *Sora ta e un călăreţ de tipul celor care întâi acţionează şi abia apoi pun întrebări.*

— *Nu mă ajuţi!*

Puţinul pe care l-am mâncat la cină ameninţă să-şi facă apariţia din nou. Andarna are dreptate. Mira l-ar omori pe Xaden dacă ar afla că a canalizat putere din pământ, indiferent de circumstanţe. Dar ideea de a acţiona cu convingere? Asta nu-i rea. Îmi adun pe chip toată aroganţa de care sunt în stare sau pe care o pot simula, îmi îndrept umerii, îmi înalţ bărbia şi pornesc spre gârzi cu paşi apăsaţi, rugându-mă să par mai sigură pe picioare decât mă simt de fapt.

— Trebuie să vorbesc cu prizonierul!

Cei doi bărbați schimbă priviri, apoi cel mai înalt, din stânga, își drege glasul.

— Avem ordine de la Melgren să nu lăsăm pe nimeni să coboare scara asta.

— Spune-mi – îmi înclin capul într-o parte și-mi încrucieș brațele ca și când mi-aș purta toate pumnalele... sau măcar încălțăminte –, dacă bărbatul în mod direct răspunzător pentru moartea mamei tale s-ar afla la câteva trepte de tine, ce ai face?

Garda mai scundă își pleacă ochii, dezvăluind o tăietură deasupra urechii.

— Avem ordine..., începe să spună bărbatul mai înalt, privind capătul împletiturii mele, care s-a desfăcut în somn.

— E în spatele unei uși încuiate, îl întrerup. Vă cer să priviți în altă parte cinci minute, nu să-mi dați cheia, spun, uitându-mă cu subînțeles la inelul de chei care-i atârnă de centura pătată de sânge. Dacă ar fi fost mama *ta* și ar fi asigurat întregul sistem de apărare al regatului cu prețul vieții, îți garantez că ți-aș fi făcut aceeași favoare.

Bărbatul înalt se face alb la față.

— Goverson, șoptește cel scund. E mânuitoarea de fulgere!

Goverson mormăie și-și încordează pumnii în lături.

— Zece minute, spune. Cinci pentru mama *ta* și cinci pentru tine. Știm cine ne-a salvat azi.

Îmi face semn cu capul spre scări.

Dar *nu* știe. Nimeni nu-și dă seama ce sacrificiu a făcut Xaden ca să-l omoare pe Înțelept... pe *generalul* lor.

— Îți mulțumesc!

Pornesc pe scări cu un tremur în genunchi, ignorând mirosul greu de pământ umed care-mi pândește mintea, încercând să-mi tulbure stăpânirea de sine.

— *Nu pot să cred că a venit aici!*

— *Probabil că vrea să obțină informații*, observă Andarna. *N-am ce să-i reproșez dacă vrea să înțeleagă cine este, ce a devenit.*

Dorul din vocea ei mă tulbură din mai multe motive.

— *Nu-i un veninos lipsit de suflet. Încă e Xaden. Xaden al meu! izbucnesc, ținându-mă cu dinții de singura certitudine în timp ce cobor fără zgomot.*

— *Știi ce se întâmplă cu cei care canalizează din pământ! mă avertizează.*

Dacă știi? Da, știu. Dar accept ce știi? În niciun caz!

— *Dacă s-ar fi pierdut cu totul, m-ar fi secătuit deja, doar a avut nenumărate ocazii pe parcursul nopții, mai ales când dormeam. Dar ne-a salvat și a riscat să fie descoperit pentru a-mi sta alături ore întregi. A luat putere din pământ o singură dată. Cu siguranță putem să-i îndreptăm sufletul acolo unde s-ar putea să se fi... frânt, spun în continuare, refuzând să admit mai mult de atât. Știu deja ce părere are Tairn și mă epuizează gândul că va trebui să mă lupt cu voi, amândoi, așa că te rog, în numele lui Amari, susține-mă!*

Legătura directă dintre noi strălucește delicat.

— *Bine.*

— *Vorbești serios?*

Mă opresc subit pe scară, lipindu-mi palma de perete ca să mă echilibrez.

— *Sunt o necunoscută la fel de neînțeleasă ca el, și totuși ai încredere în mine. Nu voi deveni încă o adversară cu care să fi nevoită să te lupți.*

Vai, slavă zeilor! Cuvintele ei îmi pătrund până în măduva oaselor și-mi aplec capul de ușurare. Abia după ce le-a rostit mi-am dat seama cu câtă ardoare îmi doresc să le aud.

— *Îți mulțumesc! Și ai tot dreptul să afli de unde te tragi, dar n-am niciun dubiu în privința caracterului tău, spun, coborând hotărâtă și ultimele trepte. Ar trebui să hotărăști singură dacă vrei să-ți cauți familia, dar mă tem că Melgren...*

— *Am incendiat veninosul în timpul bătăliei, mă întrerupe brusc, turuind cuvintele dintr-un foc.*

— *Ai... dreptate.*

Mă încrunt și-mi continui drumul pe scara spiralată, spre celulele pentru interogatorii. Apariția ei, faptul că și-a schimbat

culoarea solzilor, m-a uluit prea mult ca să mă mai gândesc la mânuiorul întunecat cuprins de flăcări. Din câte știu, nu s-a mai întâmplat ca veninosii să ia foc. Nici Tairn n-a spus nimic.

— *M-am gândit toată noaptea la asta. Simt magia altfel când îmi schimb culoarea. Poate că în momentul acela, când mi-am folosit puterea, am afectat veninosul, l-am slăbit suficient încât să facă bășici.*

Andarna vorbește puțin mai rar, doar cât să poată articula cuvintele în întregime.

— *Asta ar putea să schimbe... totul, spun, moment în care aud voci înăbușite dedesubt și grăbesc pasul. Categorie merită să cercetăm problema mai târziu.*

Dar nu sunt dispusă s-o periclitez, strigând în gura mare că Andarna ar putea să fie arma noastră cea mai nouă, în niciun caz acum, când deja a început să circule zvonul că vom încerca să încheiem o alianță cu Poromielul. Ce ar putea fi mai groaznic decât ca liderii s-o pună în pericol? Ca liderii întregului Continent s-o facă?

— Împotrivește-te cât vrei, dar puterea aia care-i curge prin vene? spune Jack în batjocură și îl aud tot mai clar pe măsură ce mă apropii de ultimele cotituri. Nu degeaba și-o doresc cei aflați la putere. Îți dau un mic sfat, ca între frați. Bagă-ți mințile în cap, supune-te și găsește-ți alta de futut! Dacă faimoasa ta stăpânire de sine s-ar clătina chiar și o clipă în ceea ce o privește...

— *Niciodată!* i-o întoarce Xaden cu o răceală letală în glas.

Inima mea își dublează ritmul bătăilor și mă opresc chiar înainte de ultima cotitură a scării în spirală, rămânând ascunsă de privirile lor. Jack se referă la *mine*.

— Nici măcar tu n-ai puterea să alegi ce parte din noi o să dispară mai întâi, Riorson, zice Jack râzând. Dar îți spun din experiență personală că stăpânirea de sine se pierde repede. Uită-te la tine, abia te-ai hrănit de la sursă și deja ai venit la mine, disperat să găsești un leac. Controlul o să-ți scape printre degete și apoi... Ei bine, să zicem că părul ăla argintiu care te-a vrăjit într-un asemenea hal o să devină gri, la fel ca restul

trupului ei, iar cercurile alea de Inițiat din ochii tăi, care nu fac două parale, n-o să-ți rămână doar câteva zile, ci o să devină permanente.

— N-o să se întâmple așa ceva! se împotrivește Xaden, rostind apăsător fiecare cuvânt.

— Ai putea să le-o duci chiar tu, spune Jack și aud un zornăit de lanțuri. Sau ai putea să mă eliberezi, ca s-o ducem împreună. Cine știe, poate că o s-o lase în viață doar ca să te țină în lesă, până când o să te transformi într-un Asim și o s-o uiți cu totul.

— Du-te naibii!

Încleștez pumnii. Jack știe că Xaden a canalizat putere. Îi va spune primei persoane care-l interoghează și Xaden va fi arestat. Cei doi încep să se certe la doar câțiva metri de mine, dar cuvintele lor se pierd în uraganul din mintea mea. Pe toți zeii, risc să-l pierd pe Xaden așa...

Nu pot! Nu vreau! Refuz să-l pierd, să-l las să se piardă pe sine!

Frica încearcă să-mi încolțească în inimă și o înăbuș, interzicându-i aerul pe care trebuie să-l poată respira ca să crească. Singura forță mai puternică decât puterea care-mi pândește în trup e hotărârea care-mi îndreaptă șira spinării.

Xaden e al *meu*. E inima mea, sufletul meu, totul din mine. A canalizat putere din pământ ca să mă salveze și sunt hotărâtă să cutreier lumea în lung și-n lat ca să găsesc o cale de a-l salva la rândul meu. Chiar dacă ar trebui să mă tocmesc cu Tecarus ca să pun mâna pe toate cărțile de pe nenorocitul ăsta de Continent sau să capturez mânuitori întunecați unul câte unul ca să-i interoghez, voi găsi un leac.

— *Îl vom găsi împreună, îmi promite Andarna. Mai întâi vom epuiza toate resursele din apropiere, dar dacă am dreptate și într-adevăr l-am transformat pe veninosul acela fără să vreau, când mi-am schimbat culoarea solzilor, atunci probabil că toți ceilalți din neamul meu știu cum am putea să dezvoltăm o astfel de tactică. Cum să-l schimbăm pe el. Să-l vindecăm pe el.*

Mi se taie respirația când mă gândesc la posibilitatea asta, la prețul pe care ar trebui să-l plătim.

— Chiar dacă ar fi așa, nu vreau să mă folosesc de tine ca să...

— Dar vreau să-mi găsesc familia! Știm amândouă că e inevitabil să primim ordinul de a-i găsi pe cei din neamul meu, mai ales acum, când conducătorii voștri au aflat ce sunt. Așa că s-o facem în condiții impuse de noi și în interesul nostru. Să urmărim toate căile posibile pentru găsirea unui leac.

Are dreptate.

— Se poate ca toate căile posibile să necesite încălcarea câtorva legi.

— Dragonii nu se supun legilor oamenilor, contrează Andarna pe un ton care-mi amintește de Tairn. Nici tu nu trebuie s-o mai faci, din moment ce ești călărețul lui Tairn și legată de mine.

— Adolescentă răzvrătită, mormăi, schițând în minte vreo șase planuri diferite, dintre care jumătate chiar ar avea șanse de reușită.

Chiar dacă sunt călărețul lor, tot sunt unele lucruri care ar duce la execuția mea... la a mea și a oricărei alte persoane pe care aş avea încredere s-o implic. Încuviințez în sinea mea, acceptând riscul, măcar în ceea ce mă privește.

— Va trebui să păstrezi din nou secrete! mă avertizează Andarna.

— Doar pe acelea care-l protejează pe Xaden.

Ceea ce, în clipa de față, înseamnă că trebuie să-l împiedic pe Jack să dea în vileag conversația tocmai auzită fără să-l ucid, pentru că nu ne-am permite vânătoarea de vinovați pe care ar declanșa-o moartea singurului nostru prizonier.

— Ești sigură că n-ar fi mai bine să-l întreb pe Cuir sau pe Chradh...

— Da! îi răspund, pornind în jos pe scări, pentru că există o singură persoană, pe lângă Bodhi și Garrick, în care chiar pot să am încredere că va pune interesele lui Xaden pe primul loc, o singură persoană căreia pot să-i destăinui adevărul în întregime.

— Spune-i lui Glane că am nevoie de ajutorul lui Imogen.